

Kinesiska viner på Systembolaget

TEXT: BERTIL LUNDAHL

I Kina dricks numera en hel del viner av västerländsk typ, främst bland de välsituerade i samhället, som gärna tar till sig våra vanor. Vinerna säljs i allt från jättelika livsmedelsaffärer till små butiker. Här hemma är de dock inte så lätta att få tag i. Tidigare har enstaka exemplar lanserats på Systembolaget, men i augusti i år släpptes inte mindre än tre kinesiska viner, ett av dem dock bara i 120 exemplar.

Det blev kanske inte oväntat lite mer ris än ros för dem bland våra vinskribenter. Så här formulerade sig Thomaz Grehn i *Göteborgsposten*: ”Som av en händelse så här veckan före OS i Peking lanseras tre nya viner från Kina. Det söta Golden Diamond Ice Wine kommer i blott 120 exemplar. Av de torra – det vita Changyu Chardonnay Riesling och det röda cabernetvinet Dragon Seal – har Systembolaget köpt in 27 000 flaskor. Tänk om det varit tvärtom, ändå.

Isvinet är fantastiskt bra (vidaldruvan är uppenbarligen tacksam för odlare världen över, den skördas med framgång både i Kanada och på Blaxsta gård utanför Flen) och väl värt sina 219 kronor, medan de övriga kineserna ligger på nivån strax ovanför ”odrickbart”. Vem är 20 000 flaskor Draksäl tänkta för?” (Vet inte om det ska vara ett skämt eller ej, men det handlar inte om någon säl utan om ett sigill, som syns på etiketten, BL:s anmärkning.)

Allt om Vin ger omdömet ”ej prisvärt” för 2006 Changyu Chardonnay Riesling (75 kr) med följande motivering: ”Frisk doft med spår av riesling. Platt, trött, utgången smak, långt från OS-klass.” 2006 Dragon Seal Cabernet Sauvignon (69 kr) får betyget ”prisvärt” men motiveringen antyder att det måste ha varit med en viss tvekan: ”Mjuk, vek doft med möjlig druvkaraktär. Snäll, vek smak i kort, lättglömd tappning.”

Anders Fagerström i *Sydsvenska Dagbladet* skriver: ”Bara en av kineserna Changyu Chardonnay Riesling med sin artificiella dillsmak får tummen ned ...”

Han är mer positiv till ”2006 Dragon Seal som trots en originell doft av pjäxa (utanpå!) och en lätt snipig syra är väl värd att testa för 69 kronor.” Vinet får betyget 3 av 5 möjliga och beskrivs även så här: ”En originell doft av fiskarsmorning och konsistensfett känns bättre i munnen trots lite snipiga syror ...”

Min egen erfarenhet av de relativt många kinesiska viner jag druckit i Kina är att de som regel hamnar någonstans på skalan från odrickbart till drickbart. En flaska rött vin av märket Loulan smakade klart bättre än de andra jag druckit, men den kostade också över 200 kr i ett vanligt varuhus. Min känsla var att det motsvarade ungefär ett bra vin i 70–80-kronorsklassen här hemma. I jämförelse med det stora utbud av utmärkta viner vi har på Systembolaget tycker jag att vinerna i Kina kostar mer än de smakar.

Den kända vinskribenten Jancis Robinson, som tidigare besökt Kina 2002 och 2003, konstaterar efter sitt senaste besök våren 2008 i artikeln ”Will China ever be a serious wine producer?” att det inte hade hänt så mycket med vinerna sedan de två första besöken. Då slogs hon av den låga kvaliteten och konstaterade att ovanligt många av vinerna smakade som mycket, mycket tunn, inte helt ren, röd Bourdeaux. Sedan dess har Kina blivit världens sjätte största vinproducent och antalet kineser med västerländsk livsstil vuxit exponentiellt. Som beundrare av kinesisk beslutsamhet och organisation blev hon besviken över att så lite hade förändrats sedan sist. Trots att några av Kinas bästa utbildare och köpare av viner valt ut de viner hon provade tvingades hon konstatera att några av de kemiska och ibland ruttna odörer som hon fann i vissa av de utvalda vinerna påminde henne om den mörka tid på 1970-talet i Storbritannien då bara en av två flaskor luktade rent.

Förklaringar kan vara att marknaden är stor men outvecklad och oskolad. Det finns ännu inte tillräckligt med konsumenttryck för att förändra den. Utbildningen av vinmakare är alltför mycket inriktad på teoretiska kunskaper. Klimatet ställer också till med problem. Dessutom är bönderna som odlar vinerna inte vindrickare själva. De odlar druvorna på sina små lotter, ibland tillsammans med böner och kål, och deras prioritet är kvantitet, inte kvalitet.

Jancis Robinson konstaterar också att med tanke på att vin är omkring 20 gånger så dyrt som öl så måste de miljoner kineser som varje dag provar sin första flaska vin bli grymt besvikna.

Mer av hennes synpunkter ur artikeln finns på www.jancisrobinson.com/articles/20080314_2